

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g02-shoot-d1e276040.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Ørsted:

Uagtet jeg i Almindelighed ikke finder det raadeligt, at der findes en let Adgang til at gjøre Forandringer i en Grundlov, troer jeg dog, efter den nærværende Grundlovs Beskaffenhed, at man heller ikke bør gjøre det for vanskeligt, og det synes mig endog ønskeligt, at dette i visse Henseender blev lettere end efter Udkastet. Saaledes kunde jeg ønske, at Sagen kun behøvede at foretages i to paa hinanden følgende Forsamlinger, men dog er det ikke min Mening at stille et Amendement i den Retning. Derimod har jeg troet, at man maatte være den kongelige Magt mod en saadan Bevægelse, som gik ud paa at indskrænke dens Myndighed, og dersom der vilde fremkomme et dertil sigtende Forslag, f. Ex. om at forandre det absolute Veto til et blot suspensivt, troer jeg, at man ikke burde tilstede, at noget Saadant kommer i Bevægelse uden med Kongens Samtykke. Det Samme troer jeg ogsaa maa finde Sted med Hensyn til Arvefølgen. Det er vel sandt, at intet Forslag enten i den ene eller den anden Retning vil kunne komme i Betragtning eller faae Virkning, naar Kongen ikke dertil har givet sit Samtykke, men jeg troer, at den Bevægelse, der vil fremkaldes i Landet ved, at et saadant Forslag bliver fremsat, i og for sig er betænkelig. Det er heller ikke i Almindelighed tilladt i andre Lande at foreslaae Forandring i Grundloven af denne Slags; i Norge er det saaledes ikke tilladt at gjøre Forslag om Forandringer i det Væsentlige i Grundloven, og dertil maa ustrideligt høre den kongelige Magt, saaledes, at et Forslag om Forandring heri aldeles ikke kan komme i Betragtning. Det Samme troer jeg ogsaa maatte finde Sted med Hensyn til Forandringer i Arvefølgen; jeg maa nemlig ansee det for overmaade betænkeligt, at Grundloven skulde aabne Adgang dertil, men i alle Tilfælde bør det ikke uden Kongens Samtykke kunne komme i Bevægelse. Udkastets § 4 viser ogsaa, at Arvefølgen ikke kan forandres, uden naar Forslag dertil fremkommer fra Kongen selv, men det maa derhos antages, at Udkastets § 41, som hjemler begge Thingene Ret til at indgive Adresser til Kongen, maatte, da den ikke indeholder nogen Indskrænkning i saa Henseende, ogsaa kunne tilstede Indgivelsen af Adresser om Forandring i Arvefølgen, men dette maa jeg, som jeg tidligere har erklæret, ansee for at være meget betænkeligt, medens jeg paa den anden Side maa tilstaae, at naar der ikke skeer Modificationer i § 41 — og saadanne er der ikke i sin Tid andraget paa —, saa maa denne Vei staae aaben til at bringe Forandringer i Arvefølgen i Bevægelse. Jeg maa derfor henholde mig til det af mig til denne Paragraph stillede Amendement.